

مقایسه نتایج آزمایشات بیوشیمیایی خون گرفته شده از سالین لاك و خون گیری وریدی به دنبال تزریق متناوب دارو و مایعات وریدی

کورش رضایی^{۱*}، سلیمان زند^۲، حمیدرضا کوهستانی^۱، نیره باجچی^۱

۱- مریبی، کارشناس ارشد پرستاری، گروه پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران

۲- کارشناس پرستاری، دانشگاه علوم پزشکی اراک، ایران

تاریخ دریافت/۱۰/۸۷، تاریخ پذیرش/۹/۸۸

چکیده

مقدمه: تحقیقات نسبتاً محدودی در مورد استفاده همزمان از سالین لاك، به منظور تزریق متناوب دارو یا مایعات وریدی و تهیه نمونه خون انجام گرفته است. این مطالعه به منظور مقایسه مقادیر بیوشیمیایی سرم، در نمونه خون گرفته شده از سالین لاك به دنبال تزریق دارو یا مایعات وریدی، با نمونه‌ای که به روش معمول (خون گیری وریدی) از ورید دست مقابله تهیه شده است انجام گرفت.

روش کار: یک طرح نیمه تجربی به صورت آینده‌نگر بر روی ۶۳ بیمار بستری در بخش قلب بیمارستان آموزشی امیر کبیر اراک که با نمونه‌گیری آسان در مطالعه شرکت کردند انجام گرفت. در گروه مورد یک تورنیکت در بالای سالین لاك بسته می‌شد و پس از دور ریختن نیم میلی‌لیتر از خون موجود در فضای مرده سالین لاك، مقدار ۵ میلی‌لیتر خون جهت آزمایشات بیوشیمیایی گرفته می‌شد. به طور همزمان از ورید دست مقابله به همان مقدار، خون به روش معمول به عنوان کنترل گرفته می‌شد. نمونه‌ها از نظر قند ناشتا، کلسترون، تری گلیسرید، سدیم، پتاسیم، اوره، کراتینین، لیپوپروتئین با چگالی بالا، لیپوپروتئین با چگالی پائین، کراتین فسفو کیناز و لاکتیک دهیدروژناز بررسی شدند.

نتایج: ۵۳/۹ درصد شرکت کنندگان مذکور بوده میانگین سن آنها $۶۳/۵۲ \pm ۱۲/۶۳$ سال بود. تفاوت آماری معنی‌داری بین مقادیر بیوشیمیایی خون گرفته شده از سالین و خون گیری وریدی وجود ندارد ($p > 0.06$).

نتیجه گیری: پرستاران می‌توانند از سالین لاك پس از تزریق متناوب دارو یا مایعات وریدی، به منظور تهیه نمونه خون برای اندازه‌گیری مقادیر بیوشیمیایی سرم استفاده نمایند. با کاربرد این روش، درد و ناراحتی بیمار به دلیل خون گیری وریدی مکرر کاهش می‌یابد.

واژگان کلیدی: سالین لاك، خون گیری وریدی، آزمایشات بیوشیمیایی

*نویسنده مسئول: اراک، میدان بسیج، دانشکده پرستاری و مامایی

Email: K.rezaei@ararkmu.ac.ir

دوره ای و از طریق دیافراگم لاستیکی بداخل کاتتر وریدی تزریق می‌گردد. تحقیقات نشان داده‌اند که چنانچه قبل از تهیه نمونه خون به میزان دو برابر فضای مرده سالین لاک خون گرفته و دور ریخته شود، می‌توان از این مسیر به عنوان یک راه ایمن و قابل اعتماد برای تهیه نمونه خون استفاده نمود(۶-۱۰).

مطالعات محدودی در مورد نحوه خون‌گیری از سالین لاک صورت گرفته و منابع پرستاری فاقد هر گونه مطلبی در این مورد می‌باشند(۸). اکثر مطالعاتی که اخیراً انجام گرفته است با هدف تعیین مقدار خون دور ریخته شده، جهت تخلیه نرمال سالین موجود در فضای مرده طراحی شده‌اند. در این تحقیقات سالین لاک مورد استفاده فقط به منظور تهیه نمونه خون استفاده شده و در صورتی که بیمار نیازمند تزریق وریدی بوده باشد از مسیر وریدی دیگری استفاده شده است(۱۰-۶). این که آیا از سالین لاکی که برای تزریق متناوب دارو یا مایعات وریدی استفاده می‌گردد، می‌توان خون گیری نمود، موضوعی است که بندرت مورد توجه قرار گرفته است. البته مطالعات محدودی در مورد خون گیری از کاتترهای محیطی که به منظور تزریق مایعات وریدی استفاده می‌شده انجام گرفته است(۱۱-۱۵). در یکی از این مطالعات بین زمان نسبی ترومبوپلاستین (Partial Thromboplastine Time- PTT) و زمان پروتروموبین (Prothrombine Time- PT) در نمونه‌های گرفته شده از طریق خون گیری وریدی و خون گیری از کاتترهای محیطی تفاوت معنی‌داری دیده نشد. نویسنده‌گان این مقاله توصیه می‌کنند که خون گیری از کاتترهای محیطی خطر خونریزی سطحی، تحریک، درد و اضطراب ناشی از خون گیری وریدی را از بین می‌برد(۱۶). در مطالعه‌ی دیگری که توسط زلوتوفسکی و همکاران انجام گرفت، به مدت ۲ دقیقه پس از قطع نرمال سالین، دو نمونه خون به صورت متواالی، هر کدام به مقدار ۱۲ میلی‌لیتر از کاتتر محیطی گرفته شد. به طور همزمان از ورید دست مقابله به همان مقدار و به صورت معمول خون گیری انجام گرفت. هر سه

مقدمه

درمان وریدی از اجزاء مهم مراقبت از بیمار در مراکز درمانی می‌باشد(۱). درصد داروهایی که در بیمارستان مصرف می‌شود از راه وریدی تجویز می‌گردد و بیش از ۷۰ درصد بیماران بستری در بیمارستان تزریقات وریدی دارند که به مراقبت‌های خاص پرستاری نیاز دارد(۲). هنگامی که برای مدت‌های طولانی و مداوم استفاده از راه وریدی ضروری نباشد، می‌توان به جای استفاده از جریان مداوم مایع از سالین لاک استفاده نمود. در این صورت با قرار دادن یک درپوش خاص که دارای دیافراگم لاستیکی می‌باشد، امکان تزریق دارو یا مایعات وریدی به صورت متناوب فراهم می‌گردد(۳، ۴). در این صورت زمانی که بیمار به دارو یا مایعات وریدی نیاز داشته باشد، آنژیوکت به خط وریدی و سرم متصل می‌گردد و در صورتی که دارو یا مایعات مورد نیاز خاتمه یابند، بیمار از خط وریدی و سرم جدا گردیده و با استفاده از درپوش سالین لاک مسیر آنژیوکت مسدود می‌گردد. بنابراین استفاده از این روش آزادی عمل بیشتری را نسبت به تزریق مداوم مایعات وریدی برای بیمار فراهم می‌نماید(۵).

در بیماران قلبی به دلیل محدودیت مصرف مایعات، ضرورت تجویز داروهای وریدی و هم‌چنین احتمال مصرف داروهای اورژانس در موقعیت‌های بحرانی، مکرراً از سالین لاک استفاده می‌شود. در شرایط عادی بیمارانی که دارای سالین لاک می‌باشند در صورتی که به آزمایش خون نیاز داشته باشند، برای تهیه نمونه خون، از خون گیری وریدی به شیوه معمول استفاده می‌گردد که ضمن ایجاد درد و ناراحتی، احتمال آسیب به وریدهای محیطی، فلیت و خونریزی را افزایش داده و استفاده از عروق را در آینده با مشکل مواجه می‌کند(۱، ۳).

یکی از مزایای سالین لاک، فراهم آوردن راهی جهت تهیه نمونه خون برای انجام آزمایشات تشخیصی می‌باشد. نکته مهمی که در این زمینه وجود دارد تخلیه مقدار مایعی است که به منظور جلوگیری از تشکیل لخته بصورت

پائین، کراتین فسفوکیناز و لاکتیک دهیدروژنаз) بودند، انجام گرفت. این بیماران حداقل به مدت ۱۲ ساعت در بخش قلب بستری بوده، فقد نقص عضو در دست‌ها بوده و از سالین لاک به عنوان تزریق متناوب دارو یا مایعات وریدی استفاده می‌شد. از تمامی بیمارانی که واجد شرایط فوق بودند جهت شرکت در مطالعه دعوت به عمل می‌آمد و در صورت موافقت، رضایت نامه کتبی اخذ می‌گردید. این عمل تا زمانی که حجم نمونه به ۶۳ رسید ادامه یافت. برای تعیین حجم نمونه از فرمول برآورد میانگین (با انحراف معیار ۱۰، فاصله اطمینان ۲/۴۶ و آلفای ۰/۰۵) استفاده گردید. پس از تزریق دارو یا مایعات وریدی از طریق سالین لاک، سالین لاک با ۲ میلی لیتر نرمال سالین شستشو شده و ۵ دقیقه بعد اقدام به خون‌گیری می‌شد. برای خون‌گیری یک تورنیکت بالای ناحیه سالین لاک بسته شده و در ابتدا با استفاده از یک سرنگ ۲ میلی لیتری و سر سوزن شماره ۲۰ مقدار نیم میلی خون (به اندازه دو برابر فضای مرده) از طریق دیافراگم گرفته و دور ریخته می‌شد، سپس با استفاده از یک سرنگ ۵ میلی لیتری و سر سوزن شماره ۲۰، مقدار ۳ میلی لیتر خون از طریق دیافراگم گرفته و وارد لوله مخصوص شد. بلافضله پس از خون‌گیری، سالین لاک مجدداً با ۲ میلی لیتر نرمال سالین شستشو می‌شد. به طور هم‌زمان تورنیکت در ناحیه مشابه دست مقابل بسته شده و از ورید مشابه دست مقابل به همان میزان خون تهیه می‌شد و به همان ترتیب وارد لوله مخصوص می‌شد. نمونه‌ها بلافضله به آزمایشگاه بیمارستان امیرکبیر فرستاده شده و مورد آزمایش قرار می‌گرفتند. نمونه‌ها قبل از ارسال به آزمایشگاه، کدگذاری می‌شدند در نتیجه آزمایش گر از نمونه‌های کنترل و شاهد بی اطلاع بودند. آزمایشات توسط دستگاه بوتوآنالایزر و با استفاده از کیت آزمایشگاهی پارس آزمون انجام شدند.

جهت جمع‌آوری اطلاعات از چک لیستی که شامل موارد ذیل بود استفاده گردید: ۱- اطلاعات دموگرافیک (سن، جنس، نوع بیماری، نام خانوادگی و

نمونه از نظر ۱۹ معیار مورد آزمایش قرار گرفتند که شامل شمارش سلول‌های خونی، الکتروولیت‌ها، اوره، کراتینین، قند، تست‌های عملکرد کبدی، زمان پرتورومیان و نسبت (International Normalized Ratio-INR) می‌گشت. نتایج نشان داد که نمونه‌های گروه مورد (خون‌گیری از کاتتر محیطی) از نظر ۱۶ آزمایش با نمونه‌های گروه شاهد (خون‌گیری وریدی) یکسان بوده و تفاوت آماری معنی‌داری بین آنها وجود نداشت. بین مقادیر پتانسیم، بیکربنات و قند خون در هر دو نمونه‌ای که از کاتتر محیطی گرفته شده بود با خون‌گیری وریدی تفاوت معنی‌داری دیده شد(۱۱). در برخی از مطالعات به اهمیت تزریق متناوب دارو یا مایعات وریدی بر نتایج آزمایشات خون گرفته شده از سالین لاک اشاره‌ای نشده است(۶-۹). محققین پس از بررسی دقیق منابع موجود به این نکته پی بردنند که در مطالعات محدودی، از سالین لاک به طور هم‌زمان به منظور تزریق متناوب دارو یا مایعات وریدی و هم‌چنین راهی برای تهیه نمونه خون استفاده شده است. از سوی دیگر، با توجه به این که مطالعات محدودی در زمینه خون‌گیری از کاتترهای وریدی انجام گرفته و سؤلات زیادی در این خصوص وجود دارد(۱۷) لازم است این موضوع مکرراً مورد مطالعه قرار گیرد. لذا این تحقیق با هدف مقایسه نتایج آزمایشگاهی خون گرفته شده از سالین لاک به دنبال تزریق متناوب دارو یا مایعات وریدی با خون‌گیری وریدی در بیماران بستری در بخش قلب بیمارستان امیرکبیر اراک در سال ۱۳۸۶ انجام شده است.

روش کار

این مطالعه یک پژوهش نیمه تجربی است که بر روی ۶۳ بیمار بستری در بخش قلب بیمارستان امیرکبیر اراک که دارای سالین لاک بوده و بر اساس نظر پزشک معالج نیازمند انجام آزمایشات بیوشیمیابی (اوره، کراتینین، سدیم، پتانسیم، قند ناشتا، تری‌گلیسرید، کلسیترول، لیپوپروتئین با چگالی بالا، لیپوپروتئین با چگالی

درصد). در جدول ۱ نتایج آزمایشات بیوشیمیابی در دو روش خون‌گیری با هم مقایسه شده است. جهت مقایسه نتایج مقدادیر آزمایشگاهی در دو روش خون‌گیری از سالین لاک و روش معمول از آزمون تی زوج استفاده شد. همان طور که نتایج این جدول نشان می‌دهد هیچ گونه تفاوت آماری معنی‌داری بین نتایج آزمایشگاهی خون گرفته شده از سالین لاک به دنبال تزریق دارو یا مایعات وریدی و نتایج مقدادیر آزمایشگاهی خون گرفته شده از ورید در مورد آزمایشات بیوشیمیابی وجود ندارد ($p > 0.06$).

لازم به ذکر است که بالا بودن انحراف معیار آزمایشاتی مانند کراتین فسفوکیناز و لاکتیک دهیدروژناز به علت مقادیر بسیار بالای این آزمایشات در بعضی از بیماران که به سکته قلبی مبتلا بوده‌اند، می‌باشد.

شماره پرونده). ۲- اطلاعات مربوط به سالین لاک (محل قرار گرفتن آنژیوکت، ساعت تزریق، نوع و مقدار دارو و مایعات وریدی، ساعت و تاریخ وصل سالین لاک). ۳- اطلاعات مربوط به نتایج مقدادیر آزمایشگاهی مربوط به نمونه خون گرفته شده از سالین لاک و ورید دست مقابل. اطلاعات با استفاده از آمار توصیفی و آزمون تی زوج و با برنامه SPSS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

نتایج

۵۳/۹ درصد از واحدهای مورد پژوهش مذکور و ۴۶/۱ مؤنث بودند. سن شرکت کنندگان بین ۳۷ الی ۸۵ سال بود (میانگین $۶۳/۶۳ \pm ۵۲/۱۲$). شایع ترین علت بستری در واحدهای مورد پژوهش آنژین ناپایدار بود (۴۶/۰۳)

جدول ۱. مقایسه نتایج آزمایشات بیوشیمیابی خون گرفته شده از سالین لاک به دنبال تزریق دارو یا مایعات وریدی با خون‌گیری وریدی در بخش قلب بیمارستان امیر کبیر شهر اراک در سال ۱۳۸۶

نوع آزمایش	روش معمول	روش سالین لاک	p
قند خون ناشتا	۳۲/۰۸(۱۰۷/۰۴)	۳۰/۶۷(۱۰۹/۴۷)	.۰/۲۲
کلسترول	۵۱/۷۱(۱۹۱/۰۳)	۵۱/۹۱(۱۸۷/۸۵)	.۰/۴۸
تری گلیسرید	۲۶/۰۵(۹۷/۸)	۲۳/۸(۱۰۰/۶۵)	.۰/۲۸
لیپوپروتئین با چگالی پائین	۴۰/۲(۱۳۰/۴۲)	۵۷/۵۵(۱۳۲/۰۹)	.۰/۷۷
لیپوپروتئین با چگالی بالا	۵/۹۶(۳۵/۸۷)	۶/۰۷(۳۵/۶۳)	.۰/۷۲
اوره	۲۰/۵(۴۴/۴۹)	۲۰/۰۸(۴۳/۷۶)	.۰/۵۹
کراتینین	۰/۳(۱/۱۷)	۰/۳(۱/۱۷)	.۰/۲۸
پتاسیم	۰/۸۱(۴/۲۹)	۰/۸۸(۴/۳۳)	.۰/۴۴
سدیم	۴/۶۴(۱۴۲/۰۳)	۴/۲۷(۱۴۲/۹۵)	.۰/۰۷
کراتین فسفوکیناز	۳۲۸/۷۴(۱۸۷/۷۱)	۳۱۶/۹۳(۱۶۸/۸۸)	.۰/۱۲
لاکتیک دهیدروژناز	۴۶۲/۷۲(۷۰۸/۰۳)	۴۷۸/۴۵(۶۸۵/۵۲)	.۰/۲۲

داشت که مقدار p در مورد آزمایش سدیم نزدیک به $0/07$ می باشد، که این موضوع احتمالاً بدین دلیل است که پس از تجویز دارو یا مایعات وریدی، کاتتر وریدی (سالین لاک) با استفاده از نرمال سالین شستشو می گردید. بنابراین باید بیان کرد که علیرغم این که از لحاظ آماری تفاوتی بین مقدار آزمایش سدیم در نمونه های گرفته شده از ورید و سالین لاک وجود ندارد، ولی بهتر است از این روش جهت تهیه نمونه خون برای اندازه گیری سدیم با احتیاط استفاده شود و یا ترجیحاً استفاده نشود.

در تحقیق سیمن و رین هارت مشخص شد که تفاوت آماری معنی داری بین سطح الکتروولیت های سرم در نمونه های گرفته شده از خون گیری وریدی و سالین لاک وجود نداشت(۱۸). نتایج تحقیق کربو و همکاران که با هدف مقایسه مقادیر آزمایشگاهی الکتروولیت ها و آنزیم های قلبی در خون گرفته شده از سالین لاک و خون گیری وریدی انجام شد نشان داد که مقادیر آزمایشگاهی نمونه خون گرفته شده از سالین لاک و ورید در $73/90$ بیمار (درصد موارد) یکسان می باشد. در پایان این مقاله، توصیه شده که به استثناء سطح سرمی دی اکسید کربن می توان از سالین لاک برای تهیه نمونه خون سریال استفاده نمود(۱۰).

در تحقیق زلوتوفکسی و همکاران مشخص شد که سطح سرمی قند، پتاسیم و بیکربنات در دو روش خون گیری از کاتترهای محیطی و روش معمول متفاوت می باشد و پیشنهاد شده است که خون گیری از کاتترهای محیطی برای آزمایش الکتروولیت ها و قند به مطالعات بیشتری نیاز دارد. البته نتایج این تحقیق نشان داد مقادیر آزمایشگاهی اوره، کراتینین، تست های عملکرد کبدی، قند، شمارش سلول های خون، الکتروولیت ها، زمان پروترومبین و نسبت طبیعی شده بین المللی در دو روش خون گیری از کاتترهای محیطی و روش معمول متفاوت نمی باشد و می توان از کاتترهای محیطی برای آزمایشات مذکور استفاده نمود(۱۱).

در پژوهش دیگری که در بیمارستان دانشگاهی فاطمه زهرا (س) شهر بوشهر انجام شد نتایج نشان داد که بین مقادیر

بحث

در بیماران قلبی، بدليل خطرات ناشی از بیماری و همچنین دریافت مایعات و داروهای وریدی بایستی همواره یک راه وریدی در دسترس باشد. در اغلب موارد به دلیل خطرات تجویز مدام مایعات وریدی و لزوم برقراری محدودیت در این زمینه، ترجیح داده می شود که برای باز نگه داشتن راه وریدی از تکنیک سالین لاک استفاده شود. از طرف دیگر این بیماران علاوه بر آزمایشات معمول، به اندازه گیری مقادیر آزمایشگاهی الکتروولیت ها، آنزیم های قلبی، قند خون و ... به طور مکرر نیاز دارند، که برای تهیه نمونه خون علیرغم وجود سالین لاک، معمولاً از خون گیری وریدی به روش معمول استفاده می گردد. خون گیری وریدی در این بیماران علاوه بر این که موجب درد، ناراحتی و اضطراب در آنها می گردد، ممکن است موجب خونریزی سطحی و فلیست شده و استفاده از عروق را در آینده با مشکل مواجه نماید(۴).

تحقیقاتی که در خصوص خون گیری از کاتترهای داخل وریدی انجام گرفته است به دو دسته تقسیم می گردد: ۱- در تعدادی از آنها از کاتترهایی که به منظور تزریق مایعات وریدی استفاده می شده، خون گیری انجام گرفته است. البته در این موارد چند دقیقه قبل از خون گیری سرم قطع شده است. ۲- در برخی از مطالعات به طور مشخص از سالین لاک استفاده شده است. در این قیل موارد، سالین لاک فقط به منظور گرفتن نمونه خون استفاده شده و تزریقات وریدی از راههای دیگری صورت می گرفته است. براساس بررسی هایی که بر روی متون به عمل آمده است این تحقیق، جزء محدود تحقیقاتی است که به طور مشخص از سالین لاک، هم به عنوان تزریق دارو یا مایعات وریدی و هم به عنوان راهی جهت تهیه نمونه خون استفاده گردیده است.

همان طور که نتایج جدول ۱ نشان می دهد تفاوتی بین مقادیر آزمایشات بیوشیمیابی در نمونه های گرفته شده از ورید و سالین لاک وجود ندارد. با این حال باید توجه

منابع

1. Delaney CW, Lauer ML. Intravenous therapy: a guide to quality care. 1st ed. Philadelphia: J B Lippincott; 1988.p.163
2. Mulvey MA. Fluid and electrolytes: balance and disturbances. In: Smeltzer SC, Bare BG, Hinkle JL, Cheever KH. Brunner and Suddarth's textbook of Medical- Surgical Nursing. 11th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2008.p. 342.
3. Timby BK. Fundamental Nursing Skills and Concepts. 9th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2009.p. 329.
4. Potter PA, Perry AG. Basic nursing: essential for practice. 5th ed. St. Louis: Mosby; 2003.p. 340-341.
5. Taylor C, Lillis C, Lemon P, Lynn P. Fundamentals of nursing: the art and science of nursing care. 6th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2008.p. 856-859.
6. Arrants J, Willis ME, Stevens B, Gripkey L, Herman JA, Hernandez-Brooks L, et al. Reliability of an intravenous intermittent access port (Saline Lock) for obtaining blood samples for coagulation studies. Am J Crit Care 1999;8(5):344-8.
7. Powers JM. Obtaining blood samples for coagulation studies from a normal saline lock. AM J Crit Care 1999; 8(4):250-3.
8. Rezaei K, Sedighi Z, Ghafarian Shirazi HR, Elahi N, Moshksaran S. [Blood sampling using intravenous intermittent access port (saline lock) for blood sugar and serum electrolytes. Iran]. Iranian South Medical J 2001;4(2):110-115.
9. Sliwa CM. A comparative study of hematocrits drawn from a standard venipuncture and those drawn from a saline lock device. J Emerg Nurs 1997;23(3):228-231.
10. Corbo J, Fu L, Silver M, Atallah H, Bijur P. Comparison of laboratory values obtained by phlebotomy versus saline lock devices. Academic Emergency Medicine 2007;14(1):23.
11. Zlotowski SJ, Kupas DF, Wood GC. Comparison of laboratory values obtained by means of routine venipuncture versus peripheral intravenous catheter after a normal saline

سدیم، پتاسیم و قند خون نمونه‌های مختلف در دو روش تهیه نمونه خون از سالین لاک و خون‌گیری معمول اختلاف معنی‌داری وجود نداشت(۸).

باید توجه داشت که بسیاری از آزمایشات بیوشیمیابی مانند قند خون، سدیم، پتاسیم، آنزیم‌های قلبی و غیره ممکن است به صورت سریال انجام شود. بنابراین با توجه به مزایای تهیه نمونه خون از روش سالین لاک ممکن است به توان آن را به عنوان یک روش جایگزین جهت تهیه نمونه خون مورد استفاده قرار داد که بدین ترتیب ضمن راحتی پرستار و بیمار، عوارض خون‌گیری وریدی را کاهش داده و امکان استفاده از عروق را به مدت طولانی تری فراهم می‌نماید.

نتیجه گیری

به طور کلی نتایج پژوهش حاضر نشان داد که از بیمارانی که دارای یک مسیر وریدی (سالین لاک) بوده، علیرغم تزریق متناوب دارو یا مایعات وریدی می‌توان بعد از دور ریختن ۰/۵ میلی لیتر خون، از سالین لاک، نمونه خون جهت آزمایشات قند ناشتا، کلسترول، تری گلیسرید، سدیم، پتاسیم، اوره، کراتینین، لیپوپروتئین با چگالی پائین، لیپوپروتئین با چگالی بالا، کراتین فسفو کیناز و لاکتیک دهیدروژناز تهیه نمود. البته توصیه می‌گردد که تحقیقات بیشتری در خصوص استفاده همزمان از سالین لاک جهت تزریق دارو و مایعات وریدی و خون‌گیری به عمل آید.

تشکر و قدردانی

پژوهشگران بر خود لازم می‌دانند از معاونت محترم پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی اراک و همکاری پرسنل آزمایشگاه بیمارستان امیر کبیر اراک که در انجام آزمایشات بیوشیمیابی کمال همکاری را نموده‌اند و همچنین نمونه‌های پژوهش که بدون مشارکت آنها انجام این مطالعه امکان پذیر نبود، کمال تشکر و قدردانی را به عمل آورند.

- solution bolus. Ann Emerg Med 2001; 38(5): 497-504.
12. Herr RD, Bossart PJ, Blaylock RC, Kroger K, Ash O. Intravenous catheter aspiration for obtaining basic analytes during intravenous infusion. Ann Emerg Med 1990;19(7):789-792.
 13. Mohler M, Sato Y, Bobick K, Wise LC. The reliability of blood sampling from peripheral intravenous infusion lines: complete blood cell counts, electrolyte panels and survey panels. J Intraven Nurs 1998; 21(4):209-214.
 14. Watson KR, O'Kell RT, Joyce JT. Data regarding blood drawing sites in patients receiving intravenous fluids. Am J Clin Pathol 1983; 79(1):119-121.
 15. Lindley C, Sawyer W, Haddon T, Meade J, Nolen J, Johansen L, et al. Comparison of PT, aPTT and factor VII values obtained by concurrent sample collection by direct venipuncture and peripheral venous catheters. Pharmacotherapy 1994;14(2):224-228.
 16. Zengin N, Enc N. Comparison of two blood sampling methods in anticoagulation therapy: venipuncture and peripheral venous catheter. J. of Clinical Nursing 2008;17(3):386-393.
 17. Schallom L, Bisch A. Blood sampling techniques for patients with arterial or venous catheters? American Association of Critical-Care Nurses 2001; 21(2): 18-24.
 18. Seemann S, Reinhardt A. Blood sample collection from peripheral catheter system compared with phlebotomy. J Intraven Nurs 2000; 23(5):290-7.

Comparison of Biochemical Values Obtained by Venipuncture and Saline Lock after Intermittent Administration of Fluids and drugs.

Rezaey K^{1*}, Zand S², Kohestany HR¹, Baghcheghy N¹

1- Instructor, MSc in Nursing, Nursing Department, Arak of University Medical Sciences, Arak, Iran.

2- Instructor, BSc in Nursing, Arak University of Medical Sciences , Arak, Iran.

Received 22 Dec, 2008 Accepted 29 Apr, 2009

Abstract

Background: There are not appropriate research about use of saline lock for obtaining blood samples and intravenous drug or fluids. The purpose of this study was compared the biochemistry values obtained by venipuncture and saline lock after intermittent administration of solution and medication.

Methods and Materials: This quasi-experimental prospective study was done on 63 patients who were admitted in Cardiac ward Amir-Kabir educational hospital. The sampling method was convenience. A tourniquet was tied above the saline lock, the first 0.5 ml of blood withdrawn was discarded, then 5 ml blood was obtained. Simultaneously, 5 ml sample was drawn from the opposite arm. The samples were analyzed for FBS, Chol, TG, HDL, LDL, BUN, Cr, Na, K, CPK & LDH.

Results: 53.9% participants were male. Mean of age was 63.52 ± 12.63 years. There were no significant differences in mean of biochemistry values in blood obtained by venipunctures saline locks ($p>0.06$).

Conclusion: Nurses can use saline lock after intermittent intravenous drugs and fluids, in order to determine blood sample for evaluating blood biochemistry value. This method relieve pain, due to blood sampling.

Key words: Saline Lock, Venipuncture, Biochemistry Values.

*Corresponding author;

Email: K.rezaei@ararkmu.ac.ir

Address: Nursing Department , Arak University of Medical Sciences, Arak, Iran